Чи є в світі молодиця,
Як та Дума чорнолиця?
Бережіться, добрі люде, —
Всім тепера лихо буде.
Дума серце, Дума любка,
Дума патрана голубка,
Дума смирна, як ягничка,
Дума цяця-молодичка.

Гей, суспільності вершечки,
Поживайте пиріжечки,
І казенні, і приватні,
Смачні, теплі, ще й безплатні.
Попоївши, спіть у просі;
Вам нема страху в запросі,
Не насупить свого личка
Дума цяця-молодичка.

А Грицьки, Стецьки й Омельки
Вже не прагнуть хай земельки:
Всі ж вони в земельку ляжуть,
А коли лягать — їм скажуть.
Що там плата заробітня,
Поки є полова житня;
"А нема, то й те дурничка", —
Скаже цяця-молодичка.

Хай собі живуть і хлопи,
Сіють, жнуть, кладуть у копи,
А поїсти й ті зуміють,
Що не жнуть і що не сіють.
Дума дасть нові закони,
Добрі кари й заборони,

Ощастить нас невеличка
Дума цяця-молодичка.

І не буде вже кричати
Наша третя, наша мати.
Як розмови час настане,
На міністрів тільки гляне!
Ті ж нам зроблять і без мови
Всі спасенні постанови,
І на згоду, як теличка,
Мекне цяця-молодичка.

1907

"Наша третя, наша мати" — третя Державна дума, що діяла з листопада 1907-го по квітень 1912 р., після придушення Першої російської революції, була найбільш консервативною із держдум царської Росії.

Епітет "чорнолиця", ймовірно, вказує на можливе посилення правих, у тому числі чорносотенських, елементів у цій Думі.